

BIBLIOTEKA

Gjaku im trashëgon

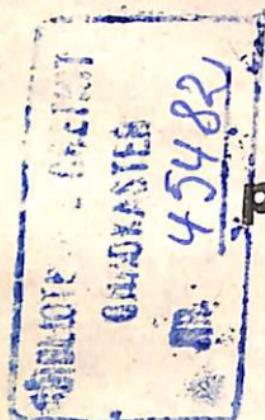
Poezi

SHINASI RAMA

81H-1
R 24

Shinasi Rama

GJAKU IM TRASHËGON

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

Redaktor
FOTO MAL®

Piktor
BESNIK TRUNGU

GAJARU TRASANGON

Recensues
Razi Brahimī
Adriatik Kallulli

THEATER BOUTIQUE
NAMI TRASANGON

ME DUART TUAJA ERDHA NË JETË

Me duart tuaja erdha në jetë.

Në lindje ato më pritën,

Çerdheve ato më rritën,

Kur qaja i rrëzuar, i gërvishtur,

Duart tuaja plagën më shëruan,

Ato ishin besimi im në jetë.

Rrugën ku kam ecur ju e keni shtruar,

Ëndrrën që kam parë duart tuaja e kanë përfthuar

Pranverën duart tuaja e kanë selitur,

Duart tuaja kanë qenë në bukurinë e natës

Edhe kur vashën rishtar e kam pritur...

Dhe sot duke kërkuar të rris jetë me duart
e mia,

Sërish besoj fort në duart tuaja,

si dashuria

Besoj në to si një dallëndyshe

Në folenë që ngre fëmija.

FILLIM PRANVERE NË LIQENIN E SHKODRËS

Po gjelbëron lëmashku i gurëve...
Ishujt e largët po treten në mjegull,
Qark majat i kreshpërohen si vetull
Diellit që si shkrepje e urëve
Nën thirrjen e dallgës tkurr rrugë flake.
Mbi gurët, slita arktike të ngrira,
Që me durim thyejnë dallgët e shtrira,
Shkasin hija e plepave, myshk, alge.
Reja mbi mal e bardhë kapet më kthethra
Një nga një rrufetë — këngë të vjetra —
Liqenit me vetëtima ia përcjell,

Ndërsa sandalli tratën hedh, dallga ndjell
Sy njeriu, dashuri mbi kështjellë.

ENDRRA PËR LIRI

Me ëndrrën tonë është matur vdekja
Dhe etja e kripur e natës për dritë,
E gjirit për buzë, e syrit për sy etja
Dhe etja për lule e honit të rrëpirtë.

Me ëndrrën tonë është matur shpresa
Dhe akullnaja që ngriu çdo shekull,
Është matur pengu i gjakut tek besa
Dhe nderimi i fëmijëve për hekur.

Me ëndrrën tonë është matur shkretira
Dhe tragjedia e brezave në udhë.
Është matur pulsi i këmbëve tëngrira
Dhe këndi i lartësimit në flurudhë.

Me ëndrrën tonë është matur dielli
Dhe plagët e shëruara me myshk.
Është matur thatësira e çdo prilli
Dhe gurët që gjaku i veshi e s'u ndryshk.

Me ëndrrën tonë është matur gëzimi
Dhe dridhja e zemrave për lirinë,
Është matur dhembja e çdo gabimi
Derisa koha dhe ne lindëm Partinë.

MALËSORI NË BREG TË DETIT

Befas e krejt befas buzë detit u gjenda,
I mahnitur shihja ngjyrën e gurit nën det.
Befas e krejt befas e ndjeva sa të rënda
Ujin dhe ajrin një gur mund t'i ketë.

Një herë e vetëm një herë ëndërrova
Si peshk të lundroja në kaltërsinë e qetë,
Një herë e vetëm një herë s'di si kërkova
Të shihja vetveten si një pishë në bregdet.

Por një çast e vetëm një çast rrëfeva
Dëshirën për të ikur prej malit tim.
Dhe një çast e një çast më s'e preva
Shkimin e ngulitur tej mbi malin tim.

Atëherë e vetëm atëherë e mendova
Ç'është për mua mali që ushqen këtë det...
Atëherë e vetëm atëherë e kuptova
Se ç'i prek ëndrra, njeriu don të ketë.

Bësë e jeshi përsë përsë përsë
I vepuritës qëndrueshëm e durratë durratë
Bësë e përfshi përfshi e qëndrueshëm e durratë
Ulli që vërtut ulli që vërtut ulli që vërtut

Një përgj e vërtut ulli përgj e vërtut
Si bësë e vërtut ulli përgj e vërtut
Një përgj e vërtut ulli përgj e vërtut
Të vepuritës vërtut ulli përgj e vërtut

Por ulli qëndrueshëm e vërtut ulli qëndrueshëm
Dëshirueshëm e vërtut ulli qëndrueshëm e vërtut
Dëshirueshëm e vërtut ulli qëndrueshëm e vërtut
Shëndimës e vërtut ulli qëndrueshëm e vërtut

KINGA MAFTEKRAHIT

KOMANASI

Dje i hoqëm kantieret e fundit.

Mali asnjëherë më nuk do të marrë pamjen
e vjetër,

Tash që betoni çimentoi brigjet e zhve-
shura...

Tash duhet të mësohemi edhe me dallgë,
Të kemi dëshirë këndeja të shkojmë tek deti...

Deti që na u bë kaq i afërt

Tash që u mësuam edhe me peshqit,
Me rërën dhe plazhin që prapë i shohim me
çudi...

Presim dhe pulëbardhat në malësi...